

யேகோவாவின் நற்குணம், அவரது மாபெரும் யுகங்களுக்கடுத்த திட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

JEHOVAH'S CHARACTER MANIFESTED IN HIS GREAT PLAN OF THE AGES

ஏன் இயேசுகிறிஸ்து துன்பப்படவும் மரிக்கவும் அழைக்கப்பட்டார்? மாபெரும் தேவன், தம் குமாரன் கடுத்துயர் மற்றும் மரணத்தை அடையாமல், வேறு ஏதாவது வழியில், மனுக்குலத்துக்கான இரட்சிப்பை நிறைவேற்றியிருக்க முடியாதா? தேவனுடைய வசனத்தை கருத்துன்றிப் படிக்கின்ற மாணவருக்கு இந்தக் கேள்விகள் திரும்பத்திரும்ப சிந்தையில் எழுகின்றது, இவைகளுக்கு திருப்தியளிக்கும் வகையில் பதிலளிக்கமுடியும். தேவனால் இந்த விஷயத்தை வேறுபட்ட வகையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கமுடியும். அவர் திறமையற்ற தேவன் அல்ல. அவர் சர்வ ஞானமுள்ள தேவன். ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து ஆதாமை வெளியேற்ற தீர்ப்பிட்டபிறகு, அவரது கீழ்ப்படியாமையினிமித்தமாக ஒரு சில காலம் துன்புற்றிருந்து, ஒரு பாடம் கற்றிருந்தநிலையில், மீண்டுமாக தேவதயவுக்கு அவரை பூர்பொருந்தச் செய்திருக்கமுடியும். அந்த அனுபவத்தால் ஆதாம் மிக நல்லதொரு பாடத்தைக் கற்றிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறே ஆதாமினுடைய குழந்தைகள் எல்லோரும் சில தண்டனையை அனுபவித்திருந்து, சில சுத்திகரிக்கும் அனுபவங்களை பெற்று, அதனால் அனுகூலமடைந்து அவர்கள் எல்லோரும் தேவனோடு மீண்டுமாக இணக்கமாகியிருக்கமுடியும்.

ஆனால் தேவஞானம் வலிமைமிக்க ஆழத்துடன், மகாபெரிய ஞானமான திட்டத்தை வடிவமைத்திருந்தது. தேவதூதர்கள், கேருபீம், செராபிம் மற்றும் மனிதர்களாகிய தம் புத்திக்கூர்மையுள்ள சிருஷ்டிப்புக்கள் நித்திய ஜீவனை ஆதாயமாக்கவேண்டும். அதற்கு, அவர்கள் அவரிடத்தில் முற்றிலும் உண்மைத்தன்மையை காண்பிக்கவேண்டும் என்றும், இதனிமித்தமாக அவர்களது உண்மைத்தன்மையை நிரூபிக்க அனைவரும் பரிட்சிக்கப்படவேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்திருந்தார். அவர்கள் அனைவரும் சோதிக்கப்பட்டு, பரிட்சிக்கப்பட்ட குணஇயல்புகளைக் பெற்றிருக்கவேண்டும். ஆகவே பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் அவரது புத்திக்கூர்மையுள்ள சிருஷ்டிப்புக்கள் எல்லாரும் அவரது நன்மைத்தன்மையையும், எல்லா துதிக்கும் பாத்திரர் என்றும் உணரும்நிலைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு, தங்கள்

இருதயத்திலிருந்து;

“சிங்காசனத்தின்மீது வீற்றிருப்பவர்க்கே கனமும்வல்லமையும் என்றைக்கும் உண்டாவதாக” என்று வியப்புடன் உரக்கக்கூவும் பலம்பெறவேண்டும் என்பதே அவரது தீர்மானமாயிருந்தது.

சிருஷ்டிகரிடத்தில் தங்கள் உண்மைத்தன்மையை நிரூபிப்பவர்கள் நித்தியத்துக்கும் வாழ்வார்கள். தங்கள் உண்மைத்தன்மையை நிரூபிக்காதவர்கள் மரிப்பார்கள் – அதாவது, முற்றிலுமான அழிவுக்குள் செல்வார்கள். மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நேரம்வரைக்கும், தம் திட்டத்திலுள்ள இந்த அம்சத்தை தேவன் அறியப்பண்ணவில்லை. அரசாங்கத்தின் பிரமாணத்தை எல்லாரும் அறியும்பொருட்டு, பாவத்துக்கான தண்டனை மரணம் என்று அவர் மனிதனை சிருஷ்டித்தபொழுது பிரகடனப்படுத்தியிருந்தார். இதனால் நீதிமான் மட்டுமே ஜீவிப்பான், பாவிகள் அனைவரும் இறுதியில் அழிக்கப்படுவர். இதனால் மனிதனது பாவத்தை தேவன் முன்னறிந்திருந்து, ஆதாமின்மேலும் அவரது சந்ததியார்மேலும் தேவனுடைய பிரமாணத்தின் இறுதி தண்டனையை முன்னதாகவே ஏற்பாடுசெய்திருந்தார்.

பாவத்தின் நிச்சயமான முடிவுகளை அறிந்திருந்தார்களானால், அநேகர் பாவத்தை தெரிந்தெடுக்கமாட்டார்கள், பூரண ஆற்றலோடு பிறந்திருந்து சரியானதை தேர்ந்தெடுப்பார்கள். ஆனால் ஆதாமின் சந்ததி அவரது கீழ்ப்படியாமையின் விளைவாக, விழுந்துபோன நிலைமைகளில் உலகிற்கு வரவேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்தார். பாவத்தின் மனப்பாங்கு எப்பொழுதும் கீழ்நோக்கி செல்கிற தன்மையுடையது, அதுமட்டுமல்ல, அது தன்னில்தானே கூட்டாகசேர்ந்து, அழிவுக்கு வழிநடத்தி, மரணத்தைப் பிறப்பிக்கும்.

பாவத்தின் தீமையான முடிவுகளைப் பற்றிய இந்த மகாபெரிய பாடத்துக்கு தேவதூதர்களும் சாட்சியமளிக்கவேண்டும் என்று தேவன் வடிவமைத்திருந்தார். இவர்கள் மனிதனை சிருஷ்டிப்புக்கு முன்பும், மனிதனின் வீழ்ச்சிக்கு முன்பும், பாவத்தின் விசேஷ சோதனையின் நிலைமைகளால் சூழப்படாதிருந்தனர்.

தேவதூதர்களுக்கு வந்த சோதனை

தேவன் தம்மைத் தொழுதுகொள்பவர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பினார். இந்த நோக்கமில்லாமல் தம்மை நுழையவும், அதோடுகூட தேவதூதர்களை சோதிக்கும் தொழுதுகொள்வோர் யாராயினும் முடிவில் அழிக்கப்படுவர். சாத்தானின் சூழ்ச்சிகள் மூலமாக பாவம் உலகில் ஆதாரமாகவும் இருக்க தேவன் அனுமதித்தார் என்று நாம் காண்கிறோம். விழுந்துபோன மனுக்குலத்தோடு தொடர்புடைய ஒரு விநோதமான சோதனைக்கு தேவதூதர்கள் அனைவரும் எப்படி வெளிப்பட்டனர் என்பதை நாம் காண்கிறோம்(ஆதி6:15; யூதா6). தாய் ஏவாளுக்கு தீய கவர்ச்சியை தூண்டினான் என்று நாம் நம்புகிறோம். அவனே முதலாவது மீறுதலுக்குட்பட்டவன்.

இந்த தீய கவர்ச்சிக்கு சில தேவதூதர்களின் கூட்டம் இணங்கினர். சிலரோ தேவனுக்கு உண்மைத்தன்மையில் நிலைத்திருந்தனர். பரலோகத்தின் எல்லா தேவதூதர்களும், தங்கள் சிருஷ்டிகருக்கு கீழ்ப்படியும் ஒரு பெரிய பரீட்சைக்கு உள்ளாகியிருந்தனர். வேதாகமத்தின்படி, தேவனுக்கு இணக்கமாக இருந்த எல்லா தூதர்களும் தங்கள் பரீட்சையில் நிலைகொண்டிருந்தனர். இவர்களுக்கு நித்தியஜீவன் வெகுமதியாக அருளப்படும் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறதை நாம் புரிந்திருக்கிறோம். ஏனெனில், அவர்கள் தங்கள் உண்மையையும், கீழ்ப்படிதலையும் நிரூபித்து, தங்கள் உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். விழுந்துபோனவர்களோ நியாயத்தீர்ப்பின் மாபெரும் நாளுக்கென அந்தகார சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டுள்ளனர். அந்த நியாயத்தீர்ப்பின்நாள் தற்போது நடைபெறுகிறதென நாம் நம்புகிறோம்.

தேவனுடைய சிக்கனமான திட்டம்

மனிதன் “செத்துக்கொண்டே சாவான்” என்ற தண்டனையை 6000 வருடங்களாக பெற்றிருக்கிறான். பாவத்திற்கான சம்பளமே இந்த தண்டனை என்று வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. பாவத்தின் பின்தொடரல்களாக எல்லா பலவீனங்களும், சரீரம் மற்றும் சிந்தையின் தேய்மானங்களும் மரணமும் உள்ளன. ஆனால் இந்த பாவம் மற்றும் மரண நிலையிலிருந்து குணப்பட எல்லோருக்கும் ஒருமுழு வாய்ப்பு தரப்படும் என்று தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார், மனிதன் சொஸ்தப்படுவதற்கான ஏற்பாடு கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏற்பாடு மிக சிக்கனமான ஒன்று. ஆயிரம் பூரண மனிதர்கள் பாவம் செய்திருந்தார்களானால், அவர்களை மீட்க ஒவ்வொரு பாவிக்கும் ஒரு மீட்பர் என ஆயிரம் பரிபூரண மனிதர்கள் தேவைப்பட்டிருக்கும்.

“கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்”

ஒரு மனிதனுடைய ஜீவனுக்காக ஒரு மனிதனுடைய ஜீவன் என்பதே தேவனுடைய பிரமாணத்தின் தேவையாயிருந்தது – யாத் 21:23-25; உபா19:21.

R5430 : page 100

நம் ஆதிப்பெற்றோரை சிருஷ்டிக்கும் முன்பாகவே, ஒரேயொரு மனிதன் மட்டுமே விழுகைக்குள் செல்லவும், மரணத்தீர்ப்பை அடையும் வாய்ப்பைப் பெறவேண்டும் என்று தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். இவ்வாறு ஒரேயொரு மனிதன் மட்டுமே மீட்பராக தேவைப்பட்டார் என்கிற இந்த ஒரேயொரு மனித ஜீவனை மீட்கும் தொகையாகக் கொடுத்து, ஒட்டுமொத்த மனுக்குலத்தையும் ஜீவனுக்கு திரும்பச் செய்தல் என்கிற இந்த தெய்வீக ஏற்பாடு மிக சிக்கனமானது. பரிபூரண மனிதனாயிருந்த ஆதாமுக்காக விழுந்துபோன எந்த மனிதனாலும் மீட்கும்பொருளாக, ஏற்புடைய தொகையை செலுத்தமுடியாது. எனவே சர்வசிருஷ்டிப்புக்கும் முதற்பேறானவராகிய தம் ஒரேபேறான குமாரனை மனிதனுடைய மீட்பராக கொடுக்க உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பே தேவன் முன்தீர்மானித்திருந்தார். இவ்வாறு மீட்பராக ஆகவேண்டுமானால், அவர் மனிதராக வேண்டியிருந்தது.

தேவதூதனுடைய மரணத்தால் மனிதனை மீட்கமுடியாது. ஒரு பரிபூரண மனித ஜீவனுக்கு மற்றொரு பரிபூரண மனிதஜீவன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்ட தெய்வீக நீதியாயிருந்தது. இவையனைத்தையும் தேவன் அறிந்தவராய், மனித மீட்புக்காகவும், திரும்பக்கொடுத்தலுக்காகவுமான தம் மாபெரும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற தம் குமாரனை அனுப்பினார். தம் குமாரனிடத்தில் இக்காரியத்தை சர்வ வல்லவர் கட்டாயப்படுத்தினபோதிலும், அது அநீதியாக இருந்திருக்குமானாலும், இதனை செய்வதற்கு தம் குமாரனிடத்தில் எவ்வித இரக்கமற்ற தன்மையோ அல்லது அநீதியோ காணப்படவில்லை. மேலும் தேவன் அநீதி செய்து குற்றவாளியாக முடியாது.

இவ்வாறு லோகோஸ் இவ்வுலகிற்கு வருவது, தாமாக மனமுவந்து எடுத்தமுடிவாக வேத வசனங்கள் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றன. சர்வவல்லவரால் தமக்கு முன்பாக வைத்த மகிழ்ச்சியினிமித்தமாக அவர் இதை செய்தார். உயர்ந்த மட்டத்திலிருந்து தாழ்வான மட்டத்திற்கு – அதாவது மனித நிலைமைக்கு தம் ஜீவனை இடமாற்றிடு செய்யும் அவமானத்தை அவர் சகித்து, இழந்துபோன ஆதாமின் சந்ததியை அவரால் மீட்கமுடியும், அதனிமித்தமாக பிதாவாகிய யேசோவா தேவனுக்கு அடுத்ததாக, தெய்வீக சுபாவத்திற்கு, பிதாவின் சுபாவத்தில் பங்குபெற அவர் உன்னதத்துக்கு உயர்த்தப்படுவார் என்று பிதா குமாரனுக்கு முன்பாக

நியமித்திருந்தார். இவையனைத்தும் நம் கர்த்தர் செல்லும் வழியின் உத்வேகமாயிருந்து பிதாவின் சித்தத்தை செய்து, அவரது அங்கீகாரத்தை பெறும் மகிழ்ச்சியை அடையச்செய்தது. தம் பிதாவின் மகிமையான சாயலுக்கு மனுக்குலத்தை பூர்பொருந்தச்செய்து உயர்த்தும் மகிமையே அந்த மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. தம்மைத் தாழ்த்தி மனிதனான அவர், சிலுவையின் அவமான மரணத்தை அடைந்து, வாக்களித்தபடி உயர்ந்த ஸ்தானத்துக்கு மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு, உன்னத தேவனின் மாட்சிமையின் வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் – எபி1:3.

எல்லையற்ற தேவஞானத்தின் உயர்ந்த நோக்கம்

தேவனுடைய தனிப்பட்ட மகிமையின் குணாதிசயத்தை ஆதாரமாகக்கொண்ட கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பை, தேவனுது திட்டம் ஏற்படுத்தித் தந்தது. இதை தேவதூதர்களோ அல்லது மனிதர்களோ மற்ற எவ்விதத்திலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாதிருந்தது. மறுபூரமைப்பின் உயர்வான பணி முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டபிறகு, தேவதூதர்களும் மனிதரும் தேவநீதியைக் கண்டுகொள்வார்கள். அந்த தேவநீதியானது நம் சந்ததி மீது 6000 வருடங்களாக மரணதண்டனையை அனுமதித்து, நிறைவேற்றி வருகிறது. அந்த நீதியானது, ஆதாமுக்காக தண்டனைக்கு ஈட்டுத்தொகை செலுத்த மீட்பரை ஏற்பாடுசெய்தது. இதனிமித்தமாக, ஆதாமும் அவரது பின்சந்ததி முழுவதும் விடுவிக்கப்படுவார்கள். அந்நீதியே பிதாவின் நோக்கத்துக்காக தம்மையே பலியாகக் கொடுத்த உண்மையுள்ள தம் குமாரனுக்கு, உயர்ந்த வெகுமதியை அளித்தது. இதுவே நீதியின் மிக உயர்ந்த கருத்தாற்றலாக இருந்து, தேவதூதரும் மனிதரும் பற்றிக்கொள்ளும் கருத்தாக உள்ளது.

தேவனும் தம் பரிவிர்க்க அன்பை இந்த வழிவகைகளால் வெளிப்படுத்துகிறார். இல்லையெனில் தேவதூதர்களாலோ மனிதர்களாலோ ஒருபோதும் அறிந்திருக்கமுடியாது போயிருக்கும். பாவம் இருந்திராவிட்டால், மரணமோ துக்கமோ வலியோ இருந்திருக்காது. தெய்வீக இரக்கத்தின் ஆழங்களை அவர்களால் ஒருபோதும் அறியமுடியாமற்போயிருக்கும். உலகில் பாவம் நுழைந்தபிறகு, தேவனுடைய அன்பை தேவதூதர்கள் கவனித்துப் பார்த்தனர். அதற்காக, “தம் ஒரேபேறான குமாரனை கையளித்து, அவரில் யாரெல்லாம்(மனுக்குலத்தாரில்) விகவாசம் வைக்கிறார்களோ, அவர்கள் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு” அதற்காக அவரைத்

தந்தருளினார். மற்றவருக்காக தம் ஜீவனை கையளிக்கும் இந்த அன்பைக் காட்டிலும் மேலான அன்பு ஒருவனிடத்திலுமில்லை. தம் குமாரனை உலகத்துக்காக மரிக்க அனுப்பிய பிதாவின் அன்பு அவரது திட்டத்தில் இப்படியாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அன்பு, வரவிருக்கின்ற யுகத்தில் எல்லா மனுஷருக்கும் வெளிப்படுத்தப்படும், தற்போது அது மிக சமீபத்திலிருக்கிறது.

தேவன் தம் திட்டத்தின்மூலம் அவரது வல்லமையையும் வெளிப்படுத்துவார். உலகங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபொழுது, அவரது வல்லமை காண்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் மனிதர் மற்றும் தேவதூதர்களின் பலதரப்பட்ட நிலைமைகள் அடங்கும். ஆயினும் அவர் இனி இயக்கவிருக்கிற ஆற்றலோடு ஒப்பிடுகையில், முன்பு வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஆற்றல் சிறிதளவே ஆகும். மனிதசந்ததியின் ஒவ்வொரு தனிநபரையும் இந்த வல்லமையானது, அவரது முந்தைய நிலைமைக்கு பூர்பொருந்தச் செய்யும். பிரேதக்குழியிலிருந்து ஒவ்வொரு மனிதனின் ஆத்துமாவும் எழுப்பப்படும். மனுக்குலத்தின் புரிந்துகொள்ளும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இந்த வல்லமை வெளிப்படுத்தப்படும்.

அதன்பின்பும், தேவஞானம் அற்புதமாக வெளிப்படுத்தப்படும். சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா தேவனுடைய அறிவுத்திறன்கள் மூலம், யுகங்களுக்கடுத்த தெய்வீகத்திட்டத்தின் உன்னதமான பலன் அதன் மகிமையோடும் மாட்சிமையோடும் அப்பொழுது காணப்பட்டிருக்கும். எல்லையில்லாத ஞானமுள்ளவர் என்று எல்லோரும் அவரை வாழ்த்துவார்கள். அவரது சாயலில் உருவாக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு சிருஷ்டிப்பிடமும் முழுமையான உண்மைத்தன்மை பரீட்சிக்கப்படவேண்டும் என்றும், அதன்படி, உண்மைத்தன்மையும், கீழ்ப்படிதலும் உள்ளோர் மட்டுமே ஜீவன் பெறவேண்டும் என்றும், மற்ற எல்லோரும் அழிக்கப்படவேண்டும் என்றும் அவர் பொருத்தமாக நியமித்திருக்கிறார்.

தேவதூதர்கள் மற்றும் மனிதரில், பாவிகளுடன் தொடர்புகொள்ள அவர் அற்புதமான நிகழ்ச்சிநிரலை உடையவராயிருந்து, தேவதூதருக்கும் மனிதருக்கும் அதிக ஆதாயமளிக்கும் மிகச் சிறந்தவழியை தேவன் தெரிவுசெய்கிறார், அவ்வழி அவருடைய சொந்த மகிமை மற்றும் கனத்தை இறுதியில் அவருக்குப் பெற்றுத்தரும்.

“கர்த்தாவே, யார் உமக்குப் பயப்படாமலும், உமது நாமத்தை மகிமைப்படுத்தாமலும் இருக்கலாம்?..

எல்லா ஜாதிகளும் வந்து உமக்கு முன்பாகத் தொழுதுகொள்வார்கள், உம்முடைய நீதியான செயல்கள் வெளியரங்கமாயின” – வெளி 15:4.

